

21/06/2026

ΛΒ΄ Παύλεια στη Βέροια: Εσπερίδα για τον Ιεραπόστολο Άγιο Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων των «ΛΒ΄ Παυλείων», το απόγευμα του Σαββάτου, 20ης Ιουνίου 2026, στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η εσπερίδα «Σύγχρονες Μορφές της Εκκλησίας».

Η φετινή ημερίδα ήταν αφιερωμένη στον Ιεραπόστολο Άγιο Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο και ομίλησαν α) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, β) ο κ. Χαράλαμπος Μεταλλίδης, Πρόεδρος της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής Θεσσαλονίκης και γ) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσας κ. Θεοδόσιος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Την ημερίδα προλόγισε και παρουσίασε ο Αρχιερατικός Επίτροπος Βεργίνης Αρχιμανδρίτης Ιερεμίας Γεωργαλής. Στο τέλος της εκδήλωσης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων εξέφρασε την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του προς τους δύο ομιλητές που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Ιεράς Μητροπόλεως και τους επέδωσε τα αναμνηστικά των ΑΒ΄ Παυλείων.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων αφιέρωσε την ομιλία του στη μορφή του νεοκαταταγέντος Αγίου Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, αναδεικνύοντας την αυτοθυσία, την ακλόνητη πίστη και το σπουδαίο ιεραποστολικό του έργο στην Αφρική. Τόνισε ότι, παρά τη βεβαρημένη υγεία και την προχωρημένη ηλικία του, ο άγιος ανταποκρίθηκε με απόλυτη υπακοή στο κάλεσμα της Εκκλησίας, αφιερώνοντας τη ζωή του στη διάδοση του Ευαγγελίου. Αναφέρθηκε επίσης στη διακονία του στην Έδεσσα κατά τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής, ως προετοιμασία για τη μεγάλη αποστολή του στη Μαύρη Ήπειρο. Κλείνοντας, υπογράμμισε ότι η ζωή του αγίου αποτελεί διαχρονικό πρότυπο πίστης, θυσιαστικής αγάπης και ιεραποστολικού ζήλου, εκφράζοντας τις ευχαριστίες του προς τους ομιλητές της εκδήλωσης, οι οποίοι συνεχίζουν το έργο της εξωτερικής ιεραποστολής.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Μισός άνθρωπος ήταν αυτός μέ κλονισμένη υγεία, σαρκίο ασθενικό, ισχνόφωνος και βραδύγλωσσος, στερημένος εξωτερικών έντυπωσιακών προσόντων. Έχρειάζετο απέραντη τόλμη νά διαθέτη κι άλλη τόση αὐταπάρνησι διά αυτό τό παράτολμο τόλμημά του. Τήν εἶχε καί τήν διέθεσε, γι' αυτό θείω καλυφθείς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω ἐρρητόρευσε τόν θεόγραφον νόμον μεταξὺ τῶν μαύρων καί ἐπεβλήθη στή Μαύρη Ἥπειρο καί ἀνεδείχθη ὁ παπποῦς καί ὁ Ἅγιος τῆς Ἀφρικῆς».

Μέ αὐτά τά λόγια περιγράφει ὁ διάδοχός του στό γεώργιο τῆς ιεραποστολῆς, ἀρχιμανδρίτης π. Χαρίτων Πνευματικάκης, τόν ἅγιο Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, στόν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένη ἡ φετινή Ἑσπερίδα «Σύγχρονες

μορφές τῆς Ἐκκλησίας» στό πλαίσιο τῶν ΛΒ΄ Παυλείων.

Τόν περιγράφει μέ αὐτά τά λόγια σέ ἕνα μικρό τεῦχος, τό ὁποῖο ἐξέδωσε τό 1973, λίγους μήνες μετά τήν κοίμησή του, τό Σωματεῖο «Πρωτόκλητος».

Καί δέν ὑπερβάλλει στήν περιγραφή, τήν ἀλήθεια περιγράφει. Μισός ἄνθρωπος ἦταν ὄντως ὁ νέος ὄσιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ μέγας ἱεραπόστολος, ἅγιος Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος.

Μισός ἄνθρωπος ἦταν, καί ἄς ἦταν μόλις 69 ἐτῶν. Ἀλλά ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ὅπως διαβεβαίωσε καί τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολό του, τόν μέγα Παῦλο, «ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

Μισός ἄνθρωπος ἦταν καί ὅταν ἀποφάσισε στά 57 του χρόνια νά ἐκπληρώσει ἕναν πόθο του, μία ἐπιθυμία, πού τήν γέννησαν στήν ψυχή του κάποιοι νεαροί Ἀφρικανοί συμφοιτητές του στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπό ὅπου ἔλαβε τό πτυχίο του τό 1958, σέ ἡλικία 55 ἐτῶν.

Τά δύσκολα παιδικά του χρόνια, ἡ αὐστηρή ἀσκητική ζωή πού ἔζησε στά νεανικά του χρόνια, μπορεῖ νά ἔφθειραν τό σῶμα του, γιγάντωσαν ὅμως τή θέλησή του νά ἐργασθεῖ γιά τόν Χριστό καί γιά τούς ἀνθρώπους.

Τόν θησαυρό πού ἔκρυβε στό ὀστράκινο σκεῦος τοῦ σώματός του ἤθελε νά τόν μοιρασθεῖ καί μέ τούς ἀδελφούς του πού τόν ἀγνοοῦσαν. Ἡ συναίσθηση τῆς προσφορᾶς καί ἡ ἀγάπη του γιά τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, τόν ἔκαναν νά μήν ὑπολογίζει τίποτε, ἀλλά νά σπεύδει νά διακονήσει ὅπου ὑπῆρχε ἀνάγκη.

Ἄν καί καταγόταν ἀπό τήν Πελοπόννησο βρέθηκε νά διακονεῖ στήν Ἔδεσσα, γιατί ἐκεῖ ὑπῆρχε ἀνάγκη στά χρόνια τῆς κατοχῆς, γιατί ἐκεῖ αἰσθανόταν ὅτι τόν ἔστελνε ὁ Θεός.

«Ἐνῶ λειτουργοῦσα», διηγεῖτο ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Ἐδέσσης τότε καί μετέπειτα Θεσσαλονίκης, Παντελεήμων Παπαγεωργίου, στόν ἐπίσης μακαριστό πλέον Μητροπολίτη Κινσάσας Νικηφόρο, «καί ἤμουν στήν Πρόθεση καί μνημόνευα ὀνόματα, ἀκούω πίσω μου μυστικά “καί Χρυσοστόμου ἱερομονάχου”».

Γύρισα καί εἶδα τόν πατέρα Χρυσόστομο. Ξαφνιάστηκα. Τόν ρώτησα: “Πῶς βρέθηκες ἐδῶ; Οἱ δρόμοι εἶναι κλειστοί καί ἐπικίνδυνοι”. Καί μοῦ ἀπήντησε: “Μόλις ἔμαθα τήν ἐκλογή σου καί τήν τοποθέτησή σου, δέν μποροῦσα νά μείνω πίσω. Ἦρθα νά ὑπηρετήσω κοντά σου”».

Καί υπηρέτησε μέ αὐτοθυσία, σάν νά προετοιμαζόταν γιά τή θυσιαστική διακονία πού θά ἀναλάμβανε στή Μαύρη Ἡπειρο.

Γράφει γιά τή διακονία τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου αὐτά τά χρόνια στήν Ἔδεσσα ὁ ἀείμνηστος ἀρχιμανδρίτης π. Θεόκλητος Στράγκας.

«Εἰς τήν καιομένην ἐκείνην ἑλληνικήν περιοχὴν», στήν Ἔδεσσα δηλαδή, «εὗρον τόν ἀείμνηστον πατέρα Χρυσόστομον Παπασαραντόπουλον, ἐργαζόμενον μέ ἀξιοθαύμαστον δραστηριότητα καί μετ' αὐτοθυσίας ἱεραποστολικῆς. Παρά τίς δυσμενέστατες συνθῆκες, εἰς τό κεντρικόν αὐτό τμήμα τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας, ὁ π. Χρυσόστομος περιόδευε ὅλα τά δεινοπαθοῦντα χωριά, ἅτινα ἐφοβέριζε ἡ Ὀχράνα. Ὡς ἱεροκήρυκας καί λειτουργός καί κυρίως ὡς ἄριστος ἐξομολόγος ἐπιτέλεσε πράγματι ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα».

Ὅλα αὐτά δέν ἦταν παρά ἐλάχιστα σέ σχέση μέ αὐτά πού ἐπρόκειτο νά κάνει τά ἐπόμενα χρόνια στήν Ἀφρική.

Ἄν καί ἔμπειρος πλέον κληρικός, ἂν καί ὁ πόθος του νά διακονῆσει τόν Χριστό στό πρόσωπο τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν του ἦταν μέγας, ἂν καί ἡ λαχτάρα του νά φέρει στήν αὐλή τοῦ Κυρίου του καί τά πρόβατα πού ζοῦσαν ἀποίμαντα στήν Ἀφρική, εἶχε μεγάλη καί ἔμφυτη ὑπακοή στήν Ἐκκλησία.

Ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Θεόκλητος ἐπιχείρησε νά τόν ἐμποδίσει. «Εἶσαι μέγας καί ἄρρωστος» τοῦ εἶπε. «Θά πεθάνεις ἐκεῖ». «Μνήματα ὑπάρχουν καί στήν Ἀφρική», ἦταν ἡ ἀπάντηση τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου. Δέν ἦταν ἐπιπόλαιη ἡ ἀπάντησή του οὔτε ὑπεροπτική. Ἐξέφραζε τή φλόγα τῆς ψυχῆς του γιά τήν ἱεραποστολή, φλόγα πού τήν πέρασε μέσα ἀπό τόν ἔλεγχο τῆς ὑπακοῆς καί τῆς προσευχῆς.

Πρῶτα στά Μετέωρα, ὅπου ἔμεινε ἕνα μήνα προσευχόμενος νά τόν φωτίσει ὁ Θεός. Στή συνέχεια στήν Πάτμο, γιά νά ζητήσῃ τή γνώμη τοῦ ἁγίου καί αὐτοῦ πλέον Ἀμφιλοχίου Μακρῆ.

Αὐτός ἦταν πού τόν ἐνεθάρρυνε γιά νά κάνει τό μεγάλο βῆμα. «Πόσο θά ἤθελα νά πῆγαινα καί ἐγώ στήν Ἀφρική», τοῦ εἶπε. «Σέ ζηλεύω, πατέρα Χρυσόστομε».

Τελευταῖος σταθμός οἱ Ἅγιοι Τόποι. Ἀπό ἐκεῖ μέ τήν εὐχή τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρου ξεκινᾷ τήν ἱεραποστολική του περιοδεία στήν ἀχανῆ μαύρη Ἡπειρο. Ἐκεῖ ὅπου χιλιάδες ἦταν οἱ διψασμένες ψυχές πού περίμεναν τό ὕδωρ τό ζῶν. Χιλιάδες οἱ ψυχές πού ἀνέμεναν τή δρόσο τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Χιλιάδες οἱ ψυχές πού περίμεναν κάποιον νά τούς ὀδηγήσῃ ἀπό τό φῶς τῆς

ἀγνωσίας στό φῶς τοῦ Θεοῦ.

Καί ἐκεῖνος, σάν ἄλλος Παῦλος, ἄκουσε τή φωνή τους, ὑπάκουσε στό κέλευσμα τοῦ Κυρίου καί «διαβάς» ἔσπευσε νά τούς βοηθήσει. Καί μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τό ἐπέτυχε. Διότι ἐκεῖνος ἔσπειρε καί ὁ Χριστός ἠῦξανε.

Αὐτόν τόν μεγάλο ἱεραπόστολο, τόν ἅγιο Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο, τιμοῦμε καί ἐμεῖς σήμερα. Καί ἔχουμε τή χαρά, τήν τιμή καί τήν εὐλογία νά τόν γνωρίσουμε περισσότερο μέ ὅσα θά ἀκούσουμε γιά τή ζωή καί τό ἔργο του, ἀπό τούς δύο ἐκλεκτούς ὁμιλητές μας, πού συνεχίζουν τό δικό του ἔργο.

Εὐχαριστῶ γι' αὐτό θερμά καί ἀπό καρδίας τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κινσάσας κ. Θεοδόσιο, ὁμογάλακτο ἀδελφό μου ἀπό τήν Ἀθωνιάδα Σχολή καί διάδοχο τοῦ μακαριστοῦ πνευματικοῦ μου ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Νικηφόρου, καί τόν κ. Χαράλαμπο Μεταλλίδη, Πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Θεσσαλονίκης, πού ἦλθαν σήμερα γιά νά μᾶς παρουσιάσουν αὐτόν τόν σύγχρονο ἅγιο, τόν μεγάλο ἱεραπόστολο, πού μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ δημιούργησε ἕνα τεράστιο ἔργο στήν Ἀφρική πρός δόξαν Θεοῦ καί σωτηρία τῶν ἀδελφῶν μας.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

ΑΓΙΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

